

Neden Pazar Günü İbadet Ederiz?

Hristiyanlıkta ibadetin hangi gün yapılması gerektiği konusu özellikle yeni araştırmaya başlayanların merak ettiği bir konudur. Yahudi geleneğinde haftanın yedinci günü olan Şabat, Tanrı ile İsrail arasındaki antlaşmanın bir işareti olarak kutsal kılınmıştı. Nitekim Yahve, Musa aracılığıyla şöyle buyurmuştur:

“İsrailliler'e de ki, ‘Şabat günlerinizi kesinlikle tutmalısınız. Çünkü o sizinle benim aramda kuşaklar boyu sürecek bir belirtidir. Böylece anlayacaksınız ki, sizi kutsal kılan Yahve benim.’” (Çıkış 31:13).

Dolayısıyla Şabat, Yahudiler için Tanrı ile yapılan özel antlaşmanın sembolüydü. Ancak Yeni Antlaşma, Hristiyanların artık Musa'nın Kanunu altında olmadığını açıkça ortaya koyar. Pavlus şöyle der:

“Bu nedenle kimse yiyecek içecek, bayram, Yeni Ay ya da Şabat Günü konusunda sizi yargılamasın. Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, aslı ise Mesih'tedir.” (Koloseliler 2:16-17).

Buradan anlaşıldığı üzere Hristiyanların belirli bir günü kanunen kutsal sayma zorunluluğu yoktur. Tanrı'ya her zaman dua ile yaklaşabiliriz (1. Selanikliler 5:17), her gün Kutsal Yazılar'ı inceleyebiliriz (Elçilerin İşleri 17:11) ve kardeşlik bağlarımızı canlı tutabiliriz (İbraniler 10:24-25). İbadet yalnızca haftanın bir gününe indirgenmiş bir görev değil, tüm yaşamı kapsayan bir çağrıdır.

Bununla birlikte Kutsal Kitap, ilk Hristiyanların haftanın ilk günü, yani pazar günü bir araya geldiklerini gösterir. (Elçilerin İşleri 20:7, 1. Korintliler 16:2). Bu uygulamanın İsa Mesih'in dirilişiyle de güçlü bir bağı vardır. Çünkü Mesih, haftanın ilk günü dirilmiş (Markos 16:2) ve dirilişiyle Tanrı'nın kurtuluş planını mühürlemiştir. Dolayısıyla ilk imanlılar, Mesih'in diriliş gününü bir araya gelmek için uygun görmüş ve bu gelenek Hristiyan topluluklarında asırlar boyunca devam etmiştir.

Mesih'te Kardeşler topluluklarında da pazar günü ibadet günü olarak benimsenmiştir. Bu gün kardeşlerimizle bir araya gelir, dua eder, Kutsal Kitap'tan okumalar yapar ve Mesih'in hatırasını yaşatmak üzere ekmeği ve şarabı paylaşıyoruz. Ancak bu, Tanrı'ya yalnızca pazar günü ibadet edebileceğimiz anlamına gelmez. Haftanın diğer günlerinde de Kutsal Kitap çalışmaları, kardeşlik toplantıları ve bireysel ibadetlerle Yahve'ye yaklaşıyoruz.

Sonuç olarak, Hristiyanların belli bir günü kutsal kılma zorunluluğu yoktur. Çünkü Mesih'te özgür kıldık ve ibadet yaşamın her anına yayılan bir bağlılık olarak görülmektedir. Bununla birlikte, Elçilerin örneğine dayanarak ve Mesih'in dirilişine tanıklık etmek için pazar günü topluca ibadet etmeyi sürdürüyoruz. Bu gelenek, yalnızca bir alışkanlık değil, aynı zamanda imanımızın temelini oluşturan diriliş gerçeğini her hafta yeniden hatırlamanın bir yoludur.

Düşünelim

- Şabat tutmanın İsrail halkına özel bir yükümlölük olduğunu nasıl anlıyoruz?
- Haftanın ilk günü imanlıların toplanmasının ne gibi bir anlamı var?
- Tanrı'ya yalnızca belli bir günde değil, her zaman ibadet edebilmenin bizim için önemi nedir?
- Pazar günü ibadet toplantıları dışında hangi yollarla Yahve'ye yaklaşabiliriz?